

egne Anliggender forrykkes ved efter Udkastet tillige at overgive Styrelsen til ikke-valgte Medlemmer, saaledes mener jeg, at en saadan Bestemmelse endnu mindre er paa sin Plads, forsaavidt Lagthinget betragtes som et Supplement til Danmarks folkevalgte Rigsdag. Jeg anseer det ogsaa for unaturligt, ei at indrømme en Folkforsamling Ret til selv at vælge sin Formand; og da Amtmanden jo skal udøve det Regjeringen tilkommende Tilsyn med Lagthingets Virksomhed, forekommer det mig, at denne hans Stilling kommer i Collision med hans Stilling efter Udkastet, navnlig naar han skal prorogere eller paa Regjeringens Begjerte opløse den Forsamling, hvoraf han selv som Formand og Stemmeberettiget er en integrerende Deel.

Udvalgets Fleertal vilde ubetinget tiltræde denne Indstilling, dersom Lagthinget enten udelukkende var en politisk Institution, om end kun med raadgivende Stemme, eller om dette Element i samme lod sig bestemt udsønde fra dets communale Virksomhed. Da denne imidlertid er en væsentlig Del af dets Opgave, da der ikke kan drages nogen bestemt Græns mellem dets Andel i den locale Forvaltning og den Amtmanden (i Udkastets § 14) forbeholdte Ret til i Mellemtiden mellem Lagthingets Møder at tage Beslutning om disse Sager, som vel kan knyttes til Medvirkningen af et staaende Udvalg, men ikke erstattes af samme, da endelig denne Sammenblanding af Lagthingets og Amtmandens Myndighed bliver saa meget mere uundgaelig, som hiint ordentligviis kun skal sammentræde een Gang om Aaret, saa har Fleertallet ikke troet i denne Henseende at burde foreslaae en Forandring i Regjeringens Udkast. Fleertallet har ikke miskendt, at Amtmandens Stilling som Regjeringens Organ vilde blive stærkere, naar han henstilles ligeoverfor Lagthinget som selvstændigen affondret Myndighed, end naar han mere sammensmelter med samme som dets stemmeberettigede Medlem. Men, ligesom hin Stilling langt lettere vilde kunne bringe ham i en stærk Modsatning, for ikke at sige i et polemisk Forhold til den folkevalgte Deel af Bestyrelsen, som det er dobbelt vigtigt at undgaae i en saa sjerntliggende Del af Riget,

saaledes haaber Fleertallet, at det vil lykkes Amtmanden at forene de Fordringer, der fra tvende Sider gjøres til ham som Mellemmand mellem Regjeringen og Befolkningen, og det finder det derfor saameget betænkeligere at unddrage Lagthinget den Forretningsdygtighed, som maa forudsættes hos denne Embedsmand, og hvoraf der neppe kan være Overflødighed paa Færøerne, som Lagthingets første Forretning vil være at tage selve den foreliggende Lov under Overveielse og deri at foreslaae de Forandringer, det maatte finde tilraadelige.

Et andet Mindretal af Udvalget foreslaaer, at Ordene: „Provsten paa Æerne“ udgaae.

Udvalget kan ikke tiltræde Udkastets § 3, ifølge hvilken Valgretten knyttes til Besiddelsen af en vis Eiendom. Det har været bragt paa Bane i Udvalget, om ikke de samme Betingelser, som ere foreskrevne for Valgret til Rigsdagen, ogsaa burde gjælde med Hensyn til Valget til Lagthinget; og det Grundede heri lader sig ikke nægte, forsaavidt der kun sees hen til Lagthingets Virksomhed med Hensyn til Lovgivningen. Men da Lagthinget tillige har en væsentlig Andel i Bestyrelsen af Æernes oekonomiske Anliggender, have vi dog anseet det for rigtigst, at Valgretten knyttes til Udsættelsen af Bidrag til det Offentlige. Det er imidlertid forbundet med ikke liden Usikkerhed at udfinde en nogenlunde bestemt Betegnelse i denne Henseende, saalænge ikke Udsættelserne paa Færøerne ere ordnede efter en fastere Maalestok end for Dieblisset, idet Statens Indtægter af Æerne væsentligen oppebæres gennem Udbyttet af det Handelsmonopol, hvis Ophævelse vel af Folkethinget er besluttet, men som dog endnu bestaaer, og Præstationerne til det Offentlige forøvrigt enten udelukkende hvile paa Jordegodset, eller ere rent personlige, eller ogsaa svares af en eller flere Productions-gjenstande. Vi have derfor troet at burde foreslaae, at den til Lagthinget Valgberettigede i det sidste Aar for Valget enten maa have ydet Afgift til en af de under Lagthingets Bestyrelse henlagte Fonds eller Kasser, eller ogsaa have svaret Eiende, men at man forøvrigt kun skal holde sig til de i Loven af 29de December 1850 §§ 2—5 for Valgret til Folkethinget foreskrevne Betingelser, undtagen forsaavidt at den Ved-